

**OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ PENTRU ȘCOLI/SECȚII
CU PREDARE ÎN LIMBA MINORITĂȚILOR ȘI PENTRU ROMÂNII DIN DIASPORA**
**Secțiunea B Limba și literatura română pentru școli/secții cu predare în limbile altor
minorități și pentru românii din diaspora**
Etapa județeană/a sectoarelor municipiului București
14 martie 2025
Clasa a IX-a

Varianta 1

- **Toate subiectele sunt obligatorii. Timpul efectiv de lucru este de trei ore.**
- **Răspunsurile date nu vor avea titlu sau motto.**
- **Punctajul total este de 100 de puncte.**

Citește fiecare dintre textele date pentru a putea răspunde la cerințele formulate:

A.

Ne-am plictisit repede de desenat și deodată ne-am hotărât (nu mai știu cine a fost cu propunerea) să ne jucăm de-a Reginele. Jocul nu era greu: fiecare din noi trebuia să fie regină timp de o zi. Pentru că eram șapte, jocul avea să dureze șapte zile. În fiecare zi, regina respectivă avea să primească o culoare, un obiect, o floare și un loc de joacă. Cu ele, ea trebuia să improvizeze un spectacol, un joc frumos, la care ceilalți aveau să participe ca supuse. Cea mai entuziastă era Ester, care se roșise atât de tare la față de plăcere, încât pistrii aproape că-l dispăruseră. Sigur, așa n-aveam să ne plictisim nicio clipă întreaga săptămână. Ester a propus să tragem la sorți. Ne-am apucat pe loc să ștergem cu o cârpă udă desenele de pe asfalt și să tragem cercurile celor șapte zile. Cel mai larg l-am tras cu cretă violetă, în interiorul lui am desenat altul cu cretă indigo, următorul era albastru, următorul verde, apoi galben și oranj, iar în centru rămânea un cerc de diametrul unei mingi, pe care l-am hașurat cu cretă roșie. După această ispravă, fetele s-au împrăștiat pe la casele lor ca să aducă flori și obiecte. [...] Am intrat în casă și m-am apucat să meșteresc o coroană din hârtie aurie. Tanti Aura, aflând de jocul nostru, mi-a mai adus în cameră fâșii de plușuri multicolore, zdrențe de atlas și crepe-de-chine. În plus, aveam câteva coli de hârtie lucioasă, colorată, din care vărul meu mai decupa mere, pere, morcovi și castraveți pentru lucru manual, la grădiniță. Au intrat și fetele și curând camera s-a umplut de o lume trudită. Decupam toate lanțuri de hârtie colorată, făceam coliere, dantele și brățări din ce ne cădea sub mână, iar dintr-un scaun de bucătărie am improvizat, cu câteva perne și un cearceaf, un adevărat tron cu baldachin, demn de-o regină. [...] După ce-am strâns de pe jos cârpele și hârtiile care ne rămăseseră, am adus o pălărie veche a unchiului Ștefan și-am început marile trageri la sorți. Am scris pe bucățele de hârtie culorile curcubeului (fiecare culoare am scris-o, ca o mică fantezie, cu culoarea inversă în spectru, de exemplu „Roșu” am scris cu violet, „Oranj” cu indigo și așa mai departe, astfel că numai „Verdele” a rămas scris tot cu culoare verde) și-am pus bilețelele în pălărie. Eram foarte emoționate, căci de culoarea trasă depindea ziua în care aveam să fim regine și fiecare ar fi vrut să ajungă mai repede la rangul suprem. [...] După ce emoția alegerii culorilor a mai scăzut, după ce ne-am liniștit în privința ordinii în care aveam să fim vedete, am folosit iar pălăria ca să punem în ea, în secret, obiectul pe care-l aduseseră fiecare de-acasă. Eu îl știam doar pe al meu: șterpelisem din sertarul mașinii de cusut un termometru stricat, care arăta mereu 36 de grade. Pălăria a trecut pe la fiecare și, când am scos unul câte unul obiectele ca să le înșirăm pe masă, ele erau: un inel, un ceas de jucărie, o păpușă cât degetul, în fustiță de voal pembe, un iadeș de găină bătrână, neobișnuit de mare, un creion cu bilă, transparent, dintre primele apărute la noi, o perlă găurită și termometrul meu. Am scris și numele lor pe bilețele și le-am tras din pălărie. [...] Ca să ne punem pe treabă, nu ne mai rămânea decât să alegem locurile de joacă. Tot domeniul nostru l-am parcelat, după oarecare dispute, în șapte zone: camera mea, curtea, strada, câmpul, foșorul lui Egor, camionul și o ruină aflată în spatele curții noastre, unde fusese o școală, de asta noi îi ziceam școala veche. Ca să nu se știe chiar totul dinainte, ne-am gândit să nu tragem la sorți de pe-acum locurile de joacă, în fiecare dimineață regina din ziua respectivă avea să-și tragă bilețelul și apoi urma să ne ducem în locul de joacă trecut pe bilet.

Mircea Cărtărescu, *Rem*

B.

Timpul ni-l iroseam în joacă aproape neîntreruptă. Cugetul nostru își învăța imperativele de la păsări și flori, astfel că datoria noastră era numai aceea de a crește. Uneori puteam să fim, totuși, și folositori gospodăriilor, cel puțin pe la margini. Cădea asupra noastră sarcina de a ne duce după-amiaza cu găștele, la pășune, „sub arini”, un loc în partea mai de sus a satului, între iaz și răzoare. Locul era pe-atunci cuprins de arini stingheri și de pajiste. Luaserăm obiceiul de a sta-ntr-o rână la umbra unui arin, din care cădeau arome amărui peste noi, în timp ce puii de găscă, cu un dulce găgâit conversau, întinzându-și gâturile lungi unul spre celălalt, și se împrăștia în căutarea ierbii și a troscotelului. Din când în când, unul dintre noi trebuia să se ridice să controleze dacă găștele n-au trecut râul pe pășunea vitelor. De altfel, pentru astă treabă, în primul rând, eram puși de pază. În mijlocul cercului nostru, după-amiezile deveneau parcă mai lungi, după cum erau și jocurile și poveștile. Ne istoriseam, în termeni pe care priceperea nu-i putea consuma, culeși din văzduh și de la feciori fără rușine, întâmplări mai vechi, sau mai noi, din cutare sau cutare uliță și evenimente suspecte, acoperite de noapte, din cronica satului. Sau născoceam cu închipuire drăcească vreo cruzime, ce urma s-o ducem la îndeplinire pe socoteala mai ales a gușăților, fonfilor, tonților, zănaticilor sau bicsnicilor din localitate. Blestemățiile plănuite nu erau totdeauna inofensive, căci uneori ne dădeau îndemn, fără de astâmpăr, până ce le duceam la capăt. [...]

Cei patru prieteni legam nădejdi fără capăt de cea dintâi vacanță mare, de vară. Cum paza găștelor nu mai era o treabă pentru vârsta noastră, și cum alte treburi mai serioase ne ocoleau încă, am intrat în bucuriile verii, c-un simțământ de libertate, ce da zilelor noastre intensități de apogeu. Cât era ziulica de lungă, stăm goi, în nămol sau pe iarbă, lângă râul care-și avea vadul la câțiva pași de casă. Eram când în apă, când la soare. Ne lăsam negativul formelor în nămolul cald, unde descindeau uneori și rândunicile ca să mai ia câte-o gură de pământ pentru cuiburile lor, și gustam moliciunea ierbii mărunte cu goliciunea tălpilor. Iar cea mai aprigă plăcere a noastră era, să răpim pentru o jumătate de ceas câte-un cal din herghelia, ce păștea prin apropiere. O luam la goană, călări, goi, până departe sub o pădurice de sălcii, unde, dacă am fi avut părul lung ca Avesalon, am fi putut rămâne spânzurați de crengi, caii scăpându-ne de sub picioare, ca din praștie. În după-amiaza de Sânt-Ilie avea loc o petrecere în aer liber. Se da și un spectacol pe-o scenă improvizată, din stâlpi și scânduri camuflate cu verde de stejar. Feciori și fete din sat, jucau adică, sub supravegherea unuia din dascălii localnici, o piesă de teatru, localizată probabil după Kotzebue. Noi, copiii, aflând despre aceasta, ne-am abătut călări, într-acolo, ca să luăm parte la spectacol ca privitori. Ne-am oprit în dosul mulțimii, adunate, de bătrâni și babe, de tineri și fete, care-și ocupau locurile pe băncile de scânduri, cu picioarele bătute în glie. Ne-am îngăduit, noi, cei patru tineri, să ne facem apariția, așa cum ieșeam din râu, cu fețele acoperite de nămol, pe mârtoagele deșelate, ce le prinseserăm din herghelie. Reprezentarea începea. Replicile alternau cu rasetele, altercațiile cu plânsetele. Noi stăm călări în dosul norodului, și priveam de la înălțime, ca din balcoane, spre scenă. Nu ne interesa ce se petrece, dar eram prezenți cu fețe grave și lungi. [...] Așa mi-a fost dat să iau întâia oară parte la reprezentarea unei piese de teatru.

Lucian Blaga, *Hronicul și cântecul vârstelor*

Subiectul I

(30 de puncte)

Răspunde, pe foaia de concurs, la fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Ilustrează, prin două exemple, o funcție a comunicării identificată în textul A. **5 puncte**
2. Menționează, pe baza textului B, o responsabilitate a copiilor evidențiată în primul paragraf al fragmentului. **5 puncte**
3. Prezintă perspectiva narativă în textul B. **5 puncte**
4. Explică, pe baza textului A, cauza emoției de care erau cuprinse fetele la alegerea culorilor. **5 puncte**
5. Susține-ți opinia despre semnificația următoarei secvențe din textul A: *Au intrat și fetele și curând camera s-a umplut de o lume truditoare. Decupam toate lanțuri de hârtie colorată, făceam*

coliere, dantele și brățări din ce ne cădea sub mână, iar dintr-un scaun de bucătărie am improvizat, cu câteva perne și un cearceaf, un adevărat tron cu baldachin, demn de-o regină.

5 puncte

Notă

Niciun răspuns nu va depăși 100 de cuvinte.

Pentru **conținut**, vei primi 25 de puncte, iar pentru **redactare**, vei primi 5 puncte (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct; respectarea precizării privind numărul de cuvinte – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, răspunsurile vor fi formulate în enunțuri.

Subiectul al II-lea

(35 de puncte)

Imaginează-ți că ești una dintre cele șapte fete, personaj în textul *Rem* de Mircea Cărtărescu. Redactează un text narativ, de 150-200 de cuvinte, în care să prezinți cum a decurs ziua în care ai fost regină, improvizând un joc/un spectacol frumos la care celelalte fete au participat, folosind obiectele menționate în text pe care regina le primea.

Notă

Pentru **conținut**, vei primi 30 de puncte, iar pentru **redactare**, vei primi 5 puncte (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct; respectarea precizării privind numărul de cuvinte – 1 punct).

Subiectul al III-lea

(35 de puncte)

Scrie un eseu structurat, de minimum 400 de cuvinte, despre *jocul văzut ca parte integrantă a vârstei copilăriei*.

În redactarea eseului vei avea în vedere:

- precizarea legăturii dintre joc și copilărie;
- prezentarea jocurilor copilăriei, prin referire la textele date;
- evidențierea importanței pregătirii materialelor pentru joc, prin referirea la textul A;
- corelarea unei valori transmise în unul din cele două texte date cu o valoare importantă pentru tine;
- valorificarea experienței personale pe tema dată.

Pentru **conținutul** eseului, vei primi 30 de puncte, iar pentru **redactare**, vei primi 5 puncte (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct; respectarea precizării privind numărul de cuvinte – 1 punct).

Notă

Respectarea, în eseu, a ordinii cerințelor nu este obligatorie.

Punctajul pentru redactare se acordă numai dacă eseul are minimum 400 de cuvinte.

Inserarea de citate critice necomentate sau nerelevante pentru tema dată atrage după sine neacordarea punctajului maxim.